

ת"פ (נתניה) 43907-04-23 - מדינת ישראל נ' יהונתן דוד טמג'ו

ת"פ (נתניה) 43907-04-23 - מדינת ישראל נ' יהונתן דוד טמג'ושלום נתניה

ת"פ (נתניה) 43907-04-23

מדינת ישראל

יחידת תביעות שלוחת נתניה

נגד

יהונתן דוד טמג'ו

ע"י ב"כ עו"ד אנה שכטמן

בית משפט השלום בנתניה

[10.12.2024]

כבוד השופטת, סגנית הנשיא זהר דיבון סגל

גזר דין

1. הנאשם הורשע בהתאם להודאתו בביצוע עבירה של תקיפה הגורמת חבלה של ממש - לפי סעיף 380 לחוק

העונשין התשל"ז 1977.

2. כחלק מהסדר הטיעון התבקש שירות המבחן לבחון את נסיבותיו האישיות של הנאשם, כמו גם את נסיבות ביצוע העבירות ולהעביר המלצותיו לבית המשפט.

3. כבר עתה נכון יהיה לציין בפני הקורא כי התמונה המשתקפת מתסקירי מורכבת וחרף נזקקות טיפולית, וחרף מאמצי שירות המבחן לא התגייס הנאשם לטיפול. משכך, לא בא שירות המבחן בהמלצה טיפולית שיקומית והמליץ על ענישה מוחשית וקונקרטית ומציבת גבול ברור בדמות מאסר בדרך של עבודות שירות.

4. הצדדים מסכימים כי העונש הראוי לנאשם הוא מאסר בדרך של עבודות שירות אך חלוקים על משך התקופה. כתב האישום המתוקן

5. בתאריך 9.1.2023 בשעה 20:10 הבחין XXXXX (להלן: המתלונן) במשחק שהתקיים במגרש הכדורגל במושב על אף שבשל אירוע בטיחותי קודם, השימוש בו נאסר. באותן הנסיבות פנה המתלונן לשחקנים וביקש מהם לחדול מלשחק במקום, משלא נשמעו לבקשתו, כיבה המתלונן את האור במגרש והחל לקפל את השערים. השחקנים הדליקו את האור במגרש, הרימו את השערים וציינו בפני המתלונן כי אין בכוונתם לעזוב את המגרש.

6. באותן הנסיבות ביקש המתלונן סיוע מרכז הביטחון של המושב (להלן: המתלונן 2 וביחד המתלוננים). עם הגעתו של המתלונן 2 למגרש הכדורגל החל עימות מילולי עם השחקנים. המתלוננים כיבו את האור וקיפלו את השערים.

7. אז, התקרב הנאשם לעבר המתלוננים והחל להתווכח עמם. בתגובה, הזעיקו המתלוננים את המשטרה. המתלוננים, התרחקו מהמדרש והלכו לכיוון החנייה, צילמו את המתרחש ובעיקר את הנאשם. האחרון, רץ לעבר המתלון 1, אחז בידו השמאלית והכה אותו במכת אגרוף בפניו. מיד וסמוך הסתובב הנאשם לכיוון המתלון 2 שעמד סמוך והכה אותו במכות אגרוף לפניו. המתלון 1 התקדם לעברו והנאשם הסתובב לעברו והמשיך להכותו במכת אגרוף בפניו תוך שהמתלון 1 רץ לאחור ונפל ארצה. בהמשך, התקרב לעברם המתלון 2 והנאשם המשיך להכות את המתלוננים עד שהגיעו למקום עוברי אורח אשר הרחיקו את הנאשם.
8. כתוצאה מהמתואר, נגרמה למתלון 2 חבלה בדמות שריטה בכף ידו השמאלית והוא פנה לקבלת טיפול רפואי. טיעונים לעונש
9. המאשימה בטיעוניה הפנתה לערכים המוגנים שנפגעו כתוצאה ממעשיו של הנאשם ובהם זכותו של אדם לשלמות גופו ובטחונו. בסקירת הנסיבות ביקשה המאשימה לייחס חומרה יתרה לכך שמדובר באלימות ארוך ומתגלגל שהתרחש במרחב הציבורי, על רקע עניין פעוט, ותוצאותיו אינן קלות ערך, כמשתקף בתיעוד הרפואי ובתמונות החבלה. לכן, ובהתבסס על פסקי דין הממחישים את מדיניות הענישה הנהוגה, עתרה המאשימה לקבוע מתחם ענישה בין 8 ועד 18 חודשי מאסר בפועל.
10. באשר למיקום העונש בגדרי המתחם זקפה המאשימה לזכות הנאשם את הודאתו והחיסכון בזמן שיפוטי, ולחובתו את הרישום הקודם מבית המשפט לנוער (טעת/2) שעתו הקודמת, רמת הסיכון הגבוהה להישנות עבירות, והעדו של אופק שיקומי.
11. מטעמים אלו, אליבא המאשימה, יש למקם את העונש בשליש התחתון של המתחם אך לא בתחתית, ועתרה להשית על הנאשם 9 חודשי מאסר שירוצו בעבודות שירות, מאסר מותנה, קנס ופיצוי.
12. ב"כ הנאשם טענה כי העונש לו עותרת המאשימה הוא מחמיר יתר על המידה ואינו מביא בחשבון את נסיבות ביצוע העבירה ונסיבותיו החריגות של הנאשם ואף לא עולה בקנה אחד עם הפסיקה הנוהגת. בתוף כך נטען כי מדובר האירוע אינו מתוכנן, והחל רק משום שהמתלוננים מנעו מהנאשם לשחק להנאתו כדורגל. כן נטען כי החבלה שנגרמה למתלון אינה כה חמורה, ובמקרים דומים נוהגים בתי המשפט לקבוע מתחם שהגבול התחתון שבו הוא מאסר על תנאי.
13. באשר לקביעת העונש בגדרי המתחם, ב"כ הנאשם אינה מתעלמת, מעברו הפלילי של הנאשם או מהמלצת התסקיר, אך לטעמה קיימות מגוון נסיבות המצדיקות התחשבות. בין אלו מנתה את גילו של הנאשם ונסיבותיו האישיות הייחודיות, ההודאה והחיסכון בשמיעת עדויות ובזמן שיפוטי ואת הנזק הרב שעשוי להיגרם לו כתוצאה מהשתת עונש מאסר בעבודות שירות.

14. משכך, עתרה ב"כ הנאשם להשית עונש מתון ולהימנע מרכיב כלכלי לנוכח מצבו הכלכלי של הנאשם, שהוא בכי רע.
15. הנאשם בדברו האחרון אמר: "אין לי זמן לעשות עבודות שירות תשעה חודשים. אבא שלי בחו"ל אני עושה הכל בבית. אחותי מפקדת בצבא, לא יכולה לצאת. אני לא יכול. אני מתנצל, אין לי כ"כ מה לעשות. עשו מנמלה פיל. אני מתנצל. אני מתכוון לעשות שבוע שבועיים. אין לי זמן. אם יום אחד לא אעבוד אז מה. לאן זה יוביל אותי. אני לא רוצה להגיע לכלא".
- דיון והכרעה
- קביעת מתחם העונש ההולם
16. מתחם העונש ייקבע בהתאם לעקרון ההלימה תוך מתן משקל לערכים החברתיים שנפגעו מביצוע העבירות, למידת הפגיעה בהם ולמדיניות הענישה הנהוגה, והכל בנסיבות הקשורות בביצוע העבירה.
17. הערכים החברתיים המוגנים שנפגעו ממעשיו של הנאשם הם זכותו של אדם לכבוד, להגנה על חייו ושלמות גופו וזכותו לשלוות נפש ותחושת ביטחון.
18. עסקין באירוע אלים ארוך יחסית בזמן, שהתרחש במרחב הציבורי במושב בית יהושוע. ברקע האירוע ניסיונות של בעלי תפקידים במושב (יו"ר ועד המושב ורכז הביטחון) להפסיק משחק כדורגל במגרש בשעת ערב. המתלוננים פעלו לא מתוך גחמה או רצון לפגוע בנאשם ובשחקנים, אלא משום השימוש במגרש הכדורגל נאסר משיקולים בטיחותיים. השחקנים, ובהם הנאשם, לא נשמעו לבקשה להפסיק את המשחק, והתנהגו בזלזול ובגסות רוח והתנהל עמם עימות מילולי עד שהמתלוננים הרגישו צורך לפנות לעזרת המשטרה ועשו לצילום מעשיהם של השחקנים והתרחקו מהמקום.
19. לנאשם הייתה שליטה מלאה על מעשיו, אך במקום להתרחק מהמגרש ולמצער להמתין עד להגעתם של השוטרים שיסיעו בבירור המחלוקת, החמיר לעשות כאשר נהג כלפי המתלוננים, אנשים המבוגרים ממנו בשנים רבות, בצורה כוחנית, והיכה אותם במכות אגרופ בפניהם. גם העובדה כי המתלונן 1 נפל לא הובילה את הנאשם להתעשת, והוא המשיך להכות את המתלוננים. לא מכה אחת כפי שסיפר הנאשם לשירות המבחן, וגם לא שתיים, אלא מספר מכות.
20. למרבה המזל, כתוצאה מהתנהגות פסולה זו, לא נגרם נזק לצמיתות וכעולה מהתיעוד הרפואי ומהתמונות נגרמה שריטה לאחד המתלוננים והוא פנה לקבל טיפול רפואי (טעת/1- טעת/2). לצד זאת אף יש להביא בחשבון את הפגיעה בתחושת המוגנות והביטחון.

21. למרבה הצער, המקרה שלפניי אינו חריג. מקרי אלימות רבים מתרחשים במרחב הציבורי, ולצערנו הרב המקרה הנוכחי אינו חריג ובכל יום אנו עדים לעוד מקרה אלימות. ונדליזם, אלימות במשפחה, אלימות בכביש, אלימות נגד אנשי צוות רפואי, נגד נותני שירות, ואלו מקצת מהדוגמאות. האלימות הפכה להיות דרך פעולה כמעט אוטומטית, זה נכון בדיבור, וזה נכון במעשה. רבים מידי בוחרים באלימות כמוצא ראשון ויחיד לפתרון בעיות עם הזולת.

22. השימוש באלימות מערער את יסודות החברה, פוגעת באופן מוחשי בתחושת הביטחון הבסיסית וזורה פחד ואימה. ועל כן אין בית המשפט יכול לצאת ידי חובתו מבלי שהמסר שייצא מלפניו יהיה ברור, חד משמעי ונחרץ. אין החברה המתוקנת מוכנה ויכולה לסבול התנהגות בוטה ובריונית מכל סוג שהוא והיא תילחם בה בכל דרך ואמצעי על מנת לעקרה מן השורש. ראו מיני רבים רע"פ 7645/20 כהן נ' מדינת ישראל (18.11.2020):

"תופעת האלימות במרחב הציבורי גואה ופוגעת פגיעה קשה בתחושת הביטחון המוקנית לכל אדם להתהלך חופשי, מבלי שיחוש פחד או חשש שמא ייפול קורבן לתקיפה ספונטנית אלימה".... "אין להשלים עם התנהלות כה אלימה במרחב הציבורי. מעשיו של המבקש חמורים הם ויש בהותרת העונשים על כנם משום העברת מסר המגנה התנהגות אלימה מעין זו, מתוך תקווה שיש בכך כדי לתרום למיגור תופעות אלה ולשמור על ביטחון הציבור".

23. באשר למדיניות הענישה הנהוגה המהווה כידוע, שיקול בעת קביעת מתחם הענישה. העיון בפסיקה הנהוגת מגלה כי קשת הענישה במקרים בהם מדובר בעבירות אלימות היא רחבה למדי. הדגש מושם על מספר פרמטרים כגון: תכנון מוקדם או העדרו, אופייה של התקיפה והאם בוצעה בצוותא, משך התקיפה, האם נעשה שימוש בכלי תקיפה, תוצאות האלימות כמו גם פוטנציאל הנזק. העיון בפסיקה מלמד כי ברוב המקרים נוקטים בתי המשפט בענישה מוחשית הכוללת תקופות מאסר לריצוי בעבודות שירות, ומשיקולי שיקום אפשר למצוא גם עונשים צופי פני עתיד.

להלן פסקי הדין אותם מצאתי כרלבנטיים לצורך קביעת המתחם, חלקם הוצגו על ידי הצדדים. אבהיר כי חלק מהמקרים עולים בחומרתם על המקרה שלפניי, למשל נגרמו חבלות ופציעות לנפגעי העבירה, והדבר כמובן נלקח בחשבון. כמו כן, מטבע הדברים, בסופו של דבר העונש שנגזר תלוי במגוון שיקולים ובהם נסיבותיו האישיות והבריאותיות של הנאשם, עברו הפלילי, הליכי שיקום, חלופה הזמן וכיוצא. ראו: רע"פ 489/21 ביטאו נ' מדינת ישראל (26.1.2021); רע"פ 4473/24 גיאורג'י גנידזה נ' מדינת ישראל (30.5.2024); רע"פ 5128/21 סלאמה נ' מדינת ישראל (15.8.2021); ע"פ 3000/19 ג'ראח נ' מדינת ישראל (23.7.2019); רע"פ 7645/20 כהן נ' מדינת ישראל (18.11.2020) - הוצג על ידי המאשימה; רע"פ 3681/19 שבתאי נ' מדינת ישראל (13.06.2019); ע"פ 8381/17 מדינת ישראל נ' איכילוב (24.4.2018); ע"פ 1222/17 אבו גנאם נ' מדינת ישראל (27.6.2014); ע"פ 6048/20 בן ברוך נ' מדינת ישראל (22.11.2020); עפ"ג 16867-01-23 משה מסיקה ואחרים נ' מדינת ישראל (19.2.2024); ת.פ. 73388-10-21 מדינת ישראל נ' עבד אל ראוף (11.2.2024); ת.פ. 44390-03-23 מדינת ישראל נ' אלקובי (20.6.2023); ת"פ 16223-08-21 מדינת ישראל נ' לוי ואח' (31.10.2022); ת.פ. 15042-01-20 מדינת ישראל נ' טקלה (27.10.2021); ת"פ 27555-03-19 מדינת ישראל נ' דנילוב (22.7.2020) - הוצג על ידי המאשימה ות"פ 9459-06-18 מדינת ישראל נ' אביטבול (20.10.2020) - הוצג על ידי המאשימה.

24. להשלמת הפרק העוסק במדיניות הענישה הנהוגה אומר כי עיינתי ביתר פסקי הדין שהציגה המאשימה ולא מצאתי כי הנידון דומה לראייה, זאת לאור השונות בנסיבות, למשל, אלימות במשפחה וברוב המקרים, תוצאות המעשים האלימים יותר חמורים. כך או אחרת, יש לזכור כי מדיניות הענישה הנהוגה מהווה כלי עזר בידי בית המשפט ומהווה פרמטר אחד מבין השיקולים המובאים בחשבון בעת קביעת מתחם הענישה והדגש מושם על העבירה בנסיבותיה.
25. אשר על כן, בהתחשב בערכים המוגנים שנפגעו, בעוצמת הפגיעה בהם, בנסיבות ביצוע העבירה, ובמדיניות הענישה הנהוגת, מצאתי לקבוע את מתחם העונש ההולם בין מספר חודשי מאסר שיכול וירוצו בעבודות שירות ועד ל - 18 חודשי מאסר לצד ענישה נלווית. קביעת עונשו של הנאשם
26. הצדדים לא טענו ואף לא מצאתי אני נסיבות לחומרה או לקולה המצדיקות חריגה ממתחם העונש ההולם. לפיכך, יש לקבוע עונשו של הנאשם בתוך המתחם, תוך התחשבות בנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה (סעיף 40יא' לחוק העונשין) כדלקמן:
27. הנאשם יליד שנת 2003, רווק, מתגורר באבן יהודה עם אביו ואחיותיו. הוריו של הנאשם גרושים ועם אמו אינו בקשר מזה שנים רבות. הנאשם לא שירת בצבא בשל מעורבותו בפלילים, חסר מקצוע מוגדר. לדבריו, מבחינה תעסוקתית עובד מזה מספר חודשים במספרה, טרם לכן עבד בעבודות מזדמנות כגון, שליחויות, שיפוצים וגיון (מסמכים לא הוצגו).
28. הנאשם הודה בכתב אישום מתוקן מבלי שגובשה הסכמה לעניין העונש. היה בהודאה זו לחסוך זמן ציבורי יקר. עם זאת, מתסקיר המבחן עולה כי הנאשם לקח אחריות מצומצמת על ביצוע העבירה. לטענתו שיחק כדורגל במגרש ציבורי, המתלוננים פנו אליו, נצמדו אליו באופן מאיים ובתגובה הכה אותם באגרוף וברח מהמקום. לראייתו, המתלוננים דחקו אותו לפינה ואיימו עליו ולכן הגיב במכת אגרוף כהגנה עצמית. הנאשם אמנם מסר כי מבין כיום שהיה עליו להגיב אחרת, אך אינו סבור כי עליו לפצות את מי מהמתלוננים כיוון שהם אלו שפתחו בתגרה. דברים אלו עומדים בפער ניכר לעובדות כתב האישום המתוקן ודבריו האחרונים של הנאשם מחזקים את מסקנת שירות המבחן. למותר לציין כי ישנו הבדל בין ההודאה לבין נטילת האחריות, הבדל גדול (ראו: ע"פ 3265/22 פלוני נ' מדינת ישראל (2.11.2022)).
29. הנאשם אינו נותן את הדין לראשונה בחייו, לחובתו רישום קודם מבית המשפט לנוער בגין עבירות איומים ושימוש בכוח למנוע מעצר (טעת/1). בדומה לשירות המבחן התרשמתי כי ההליכים המשפטיים אינם מהווים גורם מרתיע. כך לדוגמה במהלך הטיעונים לעונש, הנאשם לא היסס להצהיר בפה מלא, כי באם יושת עליו עונש מאסר ארוך לריצוי בעבודות שירות, אין בכוונתו להשלים את מלוא התקופה שתוטל עליו, והוא ניאות להשלים אך ורק מכסת ימים מצומצמת. שבוע שבועיים ולא יותר וגם זה מבחינתו, נתון למשא ומתן ולבחירתו.

30. נסיבותיו האישיות של הנאשם מורכבות כפי העולה מטיעוני באת כוחו ומתסקיר המבחן והתמונה המשתקפת ממכלול הנסיבות מדאיגה, והתרשמות שירות המבחן, הערכתו והמלצתו, מקובלים עלי במלואם.
31. בקצרה, הנאשם גדל במשפחה מורכבת כשאמו התמודדה עם קשיים נפשיים וככל הנראה לא הייתה פנויה לספק לו את צרכיו הרגשיים. כיום אין עמה קשר. שירות המבחן התרשם כי הנאשם עודנו בתהליך גיבוש זהות, כשמגיל צעיר גילה קושי בהיענות לסמכות ובקבלת גבולות ובשל כך התקשה לגלות יציבות במסגרות השונות ובהמשך התערה בסביבה שולית. כן התרשם שירות המבחן מקושי משמעותי בוויסות דחפים, דיבור שאינו מותאם, חוסר הבנה ותובנה באשר לבעייתיות שבהתנהלותו ודפוסיו האלימים. על אף שהנאשם שלל נזקקות טיפולית, שירות המבחן, ערך מאמצעים לשלבו בקבוצה ייעודית לצעירים בתחום הוויסות והאלימות, בין היתר באמצעות באת כוחו. אולם הנאשם לא הגיע לפגישה שתואמה עבורו, לא הודיע ואף מסר כי אינו מעוניין בקביעת פגישה נוספת. בדיקת שותן לאיתור שרידי סמים התקשה הנאשם למסור והסבריו באשר לקושי הטמון בכך, דחוקים.
32. בסופו של דבר, הנאשם שלל צורך טיפולי, והוא חסר מוטיבציה ובשלות לערוך התבוננות ביקורתית וכנה אודות חייו ולהיעזר בטיפול. לפיכך, בבחינת גורמי הסיכון וגורמי הסיכון העריך שירות המבחן כי רמת הסיכון להישנות התנהגות אלימה היא גבוהה וחומרתה הצפויה תהיה בינונית.
33. מכאן, מובן מדוע לא בא שירות המבחן בהמלצה שיקומית והמליץ על ענישה קונקרטיה ומוחשית. למותר לציין כי באם היה אפשר להצביע על צעדים משמעותיים בהיבט השיקומי היה בכך כדי להצדיק גזירת דין בתחתית מתחם העונש ההולם, ואפשר שאף היה מצדיק סטייה מהמתחם. אלא שהנאשם לא ידע לנצל את ההזדמנות שניתנה לו להשתלב בטיפול. אין לו אלא להלין על עצמו.
34. לסיכום: מעשיו של הנאשם ראויים לענישה ממשית שיהא בה כדי להלום את חומרתם, להמחיש לנאשם את משמעותם והפסול במעשיו ולהרתיעו מפני חזרה על מעשיו, ואם מצאתי שלא למצות עם הנאשם את הדין, הרי זה משום גילו הצעיר כמו גם ההודאה והחיסכון בזמן שיפוטי.
- תוצאה
- אני גוזרת על הנאשם את העונשים הבאים:
- א. 5 חודשי מאסר, שירוצה בדרך של עבודות שירות בהתאם לחוות דעת הממונה על עבודות שירות מיום 26.11.2024. הנאשם יתייצב ביום 23.01.2025 בשעה 8:00 במשרדי הממונה במפקדת מחוז מרכז של שב"ס. הנאשם מוזהר כי עליו לעמוד בתנאי ההעסקה ובדרישות הממונה, לרבות בדבר איסור צריכת אלכוהול או שימוש בסמים, וכי כל חריגה מהכללים עלולה להביא להפסקת עבודות השירות וריצוי יתרת עונש המאסר מאחורי סורג ובריח.
- ב. 3 חודשי מאסר אותם לא ירצה הנאשם, אלא אם יעבור בתוך שלוש שנים עבירות אלימות מסוג עוון לרבות איומים.
- ג. 6 חודשי מאסר אותם לא ירצה הנאשם, אלא אם יעבור בתוך שלוש שנים עבירות אלימות מסוג פשע.
- ד. קנס בסך 900 ₪ או 5 מאסר תמורתו. הקנס ישולם עד לא יאחר מיום 1.2.2025.
- ה. פיצוי בסך 3,600 ₪ אשר ישולם לע.ת מס' 4 וזאת עד לא יאחר מיום 1.2.2025. מוסבר לנאשם כי ניתן לשלם את הקנס והפיצוי כעבור שלושה ימים מיום מתן גזר הדין לחשבון המרכז לגביית קנסות, אגרות והוצאות ברשות האכיפה והגביה באחת מהדרכים הבאות:
- יכרטיס אשראי באתר המקוון של רשות האכיפה והגביה www.eca.gov.il;
- ימוקד שירות טלפוני בשירות עצמי (מרכז גביה) *35592 או בטלפון *052-355592;
- יבמזומן בכל סניף של בנק דואר בהצגת תעודת זהות בלבד (או צורך בשוברים).
- צו כללי למוצגים
- זכות ערעור כחוק
- ניתן היום, ט' כסלו תשפ"ה, 10 דצמבר 2024, בהעדר הצדדים.